

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/656/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206081
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614206081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa H. Y., bytom Y. N. č.XXX, zastúpenej JUDr. E. E., advokátom so sídlom J., O. XX, proti odporcovi S. Y. N. A.: XXXXXX, zastúpenej JUDr. M. R., advokátom so sídlom J., Košovská 1, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. júna 2010, č.k. 5C/219/2014-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** s tým, že uvedené nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y. a H. Y. ku dňu smrti poručiteľa Y. Y..

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 72,92 eur k rukám JUDr. E. E., advokáta do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že pôvodná J. č. I. ako parc. č.XXXX/XX, v súčasnosti zapísané Okresným úradom J., katastrálnym odborom, v kat. úz. Y. N. na LV č. XXXX ako parc. M. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v kat. úz. Y. N., patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a H. Y. rod. H., nar. XX.XX.XXXX. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania v sume 99,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 285,40 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka má naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ OSP na určenie vlastníckeho práva, pretože takéto rozhodnutie môže byť podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľnosti a bez toho by bolo jej právne postavenie neisté. X. H. Y., rod. H. a Y. Y. - jej manžel nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XX roľa st. pozemok pod B XXX vo výmere X,XXXX ha na základe výmeru o vlastníctve pôdy vydaného Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods.1 nar. č. 104/1946 Sb. n. SNR č. 1673/48 zo dňa 05.05.1948. Tento výmer o vlastníctve pôdy bol vkladu schopnou listinou / verejnou listinou/ pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výmer o vlastníctve pôdy síce neobsahoval prídellovú cenu a ani v konečnom prídellovom pláne č.I.XXX-XXX prídellová cena určená nebola, išlo o odplatný prevod, pričom z potvrdenia Daňového úradu v V. č.I. 39 vyplýva, že žalobkyňa nemá žiadne nedoplatky za výmer o vlastníctve pôdy, týkajúci sa parc. č. XXXX/XX. Postačovalo, ak prídellová cena bola dodatočne určená a zaplatená, čo z potvrdenia Daňového úradu V. vyplýva. Z konečného prídellového plánu z 23.05.1954 č.I.248-268 vyplýva, že navrhovateľka a jej manžel Y. Y. boli uvedení v konečnom prídellovom pláne pod pol. č. XXX to znamená že sa stali vlastníkmi parcely č. XXXX/XX na základe výmeru o vlastníctve pôdy č. XXXX/XX zo dňa 05.05.1948 a tento pozemok označený ako parc. č. XXXX/XX stavebné miesto vo výmere X,XXXX ha vniesli do JRD Y. N., ktoré malo

tento pozemok len držbe. Z potvrdenia PPD Y. N. zo dňa 15.02.2011 pripojeného spisu vyplýva, že so Y. Y. bola uzavretá zmluva o nájme parcely č. 1980/20 od roku 1996 a bolo mu vyplácané nájomné. V konaní bolo preukázané, že si Y. Y. riadne a včas uplatnil nárok na vydanie nehnuteľností, listu zo dňa 20.05.2004 č.l.346-347 vyplýva, že navrhovateľka a jej manžel si uplatnili nárok na vydanie nehnuteľnosti parc. č. XXXX/XX. Dňa 25.8.2004 bol vzatý späť z dôvodu, že nárok nespĺňa podmienky zákona č. 503/2003 Z. z. § 2 ods. I, nehnuteľnosti prešli na základe delimitačného protokolu do majetku obce na základe zákona č. 138/1991 Z. z. preto požiada súd o zrušenie delimitačného protokolu. Uznesením Obvodného pozemkového úradu v Prievidzi z 25.01.2005 (č.l.350) spisu bolo konanie zastavené. Pokiaľ ide o zrušenie výmeru Pôdohospodárskeho odboru rady ONV v J. zo dňa 14.I.1958 zo dňa vyplýva, že šetrením bolo zistené, že na pridelenej pôde od roku 1951 nehospodária Y. Y. a H. H.. Y. Y. sa podaním zo dňa XX.XX.XXXX voči odňatiu výmeru odvolal, poukázal na to, že pôdu o výmere 0,28,97 ha podpísal do JRD a stavebný pozemok si nechal pre svoju potrebu a hodlal na ňom previesť výstavbu rodinného domu, tento mu bol odňatý pre výstavu budov JRD, žiadal o náhradný pozemok, pričom z predložených listinných dôkazov nebolo preukázané, že by mu bol náhradný pozemok aj reálne pridelený. Pokiaľ ide o odňatie výmeru o vlastníctve pôdy zo dňa 14.I.1958 č.l.199, tento vydal orgán, ktorý nebol na to oprávnený teda Pôdohospodársky odbor ONV v J., ale podľa § 23 ods.2 nar. 104/1945 Sb. n. SNR o odňatí majetku mohlo rozhodovať iba orgán na to oprávnený a to Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy a to v lehote 10 rokov odo dňa ujatia sa držby prídely, ak prídelca nehospodáril na pridelenej pôde so starostlivosťou riadneho hospodára. Pričom dôvody uvedené v zrušení výmeru č.l.199, že na pridelenej pôde navrhovateľka s manželom nehospodáril od roku 1951 sú nepravdivé, lebo z konečného prídellového plánu zo dňa 23.05.1953 vyplýva, že navrhovateľka spolu s manželom vniesli parc. č. XXXX/XX do JRD Y. N. čo potvrdilo Poľnohospodárske družstvo podielnikov Y. N. zo dňa 01.07.2004 č.l.128 spisu súd zistil, že Y. Y. dal dňa 21.09.1951 do užívania PD Y. N. parcelu č. XXXX/XX o výmere X,XXXX ha na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. XXXX/XX- XXX zo dňa 05.05.1948, teda nemohol na pôde hospodáriť lebo ju vniesol do JRD, týmto sa však navrhovateľka a jej manžel nevzdali vlastníckeho práva, ale nehnuteľnosť prešla len do užívania družstva. Z listu Správy katastra J. zo dňa 12.03.2012 vyplýva, že parcela č. XXXX/XX bola zapísaná na LV č. X pre kat. úz. Y. N. v prospech čsl. štátu- ONV v. položkou výkazu zmien 384/88 a následne delimitáciou po položkou 67/91 prešla do vlastníctva Obce Y. N. a previedol sa zápis do LV č. XXXX, teda odporca prevzal nehnuteľnosť na základe delimitačného protokolu, ktorý nie je dokladom o vlastníctve nehnuteľnosti a má len evidenčný charakter, teda z uvedeného vyplýva, že čsl. štát spornú nehnuteľnosť nikdy právne nenadobudol, táto neprešla na štát na základe reštitučných predpisov, ale omylom, teda nikdy nemohol previesť svoje vlastnícke právo na odporcu, lebo každý môže previesť na iného len ten rozsah vlastníckeho práva ktorý má sám a teda štát nevlastnil žiadnu nehnuteľnosť, preto nemohol platne previesť vlastnícke právo na odporcu a odporca sa teda nestal vlastníkom spornej nehnuteľnosti, išlo len o omyl v zápise, ktorý nemá vplyv na samotné vlastnícke právo navrhovateľky a jej manžela nadobudnuté na základe vkladuschopnej listiny Výmeru o vlastníctve pôdy č. 1673/48 zo dňa 05.05.1948. Z výmeru o vlastníctve pôdy vyplýva, že išlo o nehnuteľnosť označenú ako druh pozemku roľa stavebné miesto, teda od začiatku išlo o stavebný pozemok, zrejme preto bol manžel navrhovateľky odkázaný obvodným pozemkovým úradom na súd, lebo pozemok nebol charakterizovaný ako orná pôda resp. išlo o dvojité označenie roľa st. pozemok. V konaní nebolo preukázané žiadnym listinným dôkazom, že by sa navrhovateľka a jej manžel boli svojho prídely platne vzdali a takýto doklad aj vlastnoručne podpísali alebo že by došlo k platnému odňatiu majetku na to oprávneným orgánom. Zápisnica č.l.184-189 MNV Y. N. zo dňa 23.05.1953 nie je nikým podpísaná ide len o koncept, pričom navrhovateľka a jej manžel sa takúto listinu nikdy nepodpísali, preto sa platne nevzdali svojho prídely, pričom o odňatí prídely pohl rozhodovať len orgán na to oprávnený a to Povereníctvo pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, naopak vniesli tento majetok do družstva v roku 1951 a družstvo ho užíva nerušene doposiaľ, pričom z uvedeného vyplýva, že odporca nikdy nevstúpil do držby tohto majetku. Súd považoval Výmer o vlastníctve pôdy č.- 1673/1948 zo dňa 05.05.1948 za platný titul nadobudnutia vlastníckeho práva a mal za nesporne preukázané, že štát prevzal vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti formálne bez toho, aby sa chopil držby, teda na takýto majetok možno uplatniť vlastnícke právo tak, ako už uviedol odvolací súd v rozsudku sp. zn. 4Co/354/2012-457 zo dňa 14.11.2013, ktorý sa týkal rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 5C /104/2010-435. Zo str. 13 predmetného rozsudku vyplýva, že pokiaľ ide o pôvodnú parc. č. XXXX/XX/ ktorá v súčasnosti zodpovedá parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v kat. úz. Y. N. neobstojí žalobný petit, že parcela patrí v polovici do dedičstva po poručiťovi Y. Y. a v polovici do výlučného vlastníctva žalobkyne. Z dokazovania vyplýva, že Výmerom o vlastníctve pôdy č. 1673/1948-265 zo dňa 05.05.1948 za trvania uhorského obyčajového práva a za trvania manželstva navrhovateľky a jej manžela Y. Y. nadobudli túto nehnuteľnosť do tzv. spolunadobudnutého majetku

v rámci koakvizície. Tento vlastnícky režim bol zmenený dňa 01.04.1964 /nadobudnutím účinnosti Občianskeho zákonníka č. 40/1964Zb./ do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, do ktorého by predmetný pozemok patrilo, preto správne petit mal znieť na určenie, že sporný pozemok patrí do BSM manželov, pretože nebol predmetom vyporiadania v konaní o dedičstve po Y. Y. sp. zn. 1D/176/2009. Navrhovateľka sa preto v tomto konaní domáhala určenia že pôvodná PKV č.I ako parc. č. XXXX/XX, v súčasnosti zapísané Okresným úradom J., katastrálnym odborom ako parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v kat. úz. Y. N. patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a H. Y., rod H.. Súd námietku odporcu, že ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, lebo o tejto veci bolo už rozhodnuté v konaní sp. zn. 5C /104/2010 neakceptoval, lebo táto námietka nie je dôvodná, odvolací súd odôvodnil zamietnutie žaloby z procesných dôvodov pre nesprávnosť petitu, tiež okruh účastníkov nie je totožný s okruhom účastníkov v konaní sp. zn. 5C/104/2010, preto súd túto námietku odporcu považuje za nedôvodnú. Pokiaľ ide o spis tamjšieho súdu č. k. 3C 193/2001 v spojení s doplniacim rozsudkom č.I.97, súd v tejto veci určil vlastnícke právo na žalobcom Y. Y. a spol. c/a Obec Y. N., ktorí zdedili po svojej matke C. P. nehnuteľnosť roľa /st. pozemok/ parc. č. 1974/24B-90, ktorá získala vlastnícke právo po svojom manželovi Y. P. na základe dedičského rozhodnutia 2D390/93-15 D not 57/93. Nehnuteľnosť nadobudol ich otec Y. P. prídelovou listinou Výmerom o vlastníctve pôdy č. XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX a do roku 1992 ju užívalo PD Y. N. . Matke žalobcov bolo vyplácané nájomní PPD Y. N. a následne jej bola pridelená náhradná roľa, ktorú vrátila, keď ju nevládala obrábať zo zdravotných dôvodov. Na základe delimitačného protokolu z 01.05.1991 po položkou 66/91 nadobudla nehnuteľnosť Obec Y. N.. Správa katastra J. listom zo dňa 9.12.2002 uviedla, že na LV č. X v kat. úz. Y. N. nikdy nebola sporná parcela zapísaná , preto predpokladá, že ide o prepisovú chybu pri tzv. II etape, kde sa pripisovali v EN právne vzťahy, zápis je urobený v roku 1988 a nie je doložený žiadnou právnou listinou a na LV č. XXXX sa parcela č. XXXX/XX dostala na základe protokolu o delimitácii z roku 1991. PPD Y. N. uzavrelo s matkou žalobcov nájomnú zmluvu a vyplácalo jej nájomné, následne jej bol pridelený náhradný pozemok, ktorý zo zdravotných dôvodov vrátila. Súd vzhľadom na to, že odporca predložil súdu len delimitačný protokol z roku XXXX a LV č. XXXX pre kat. úz. Y. N., avšak žiadnu právnou listinu nepredložil, preto súd určil že do dedičstva po neb. C. P. zomrelej XX.XX.XXXX patrí nehnuteľnosť prídel parc. č. XXXX/XX pod B90 roľa / stavebný pozemok o výmere 1992 m2 podľa CKN združená do časti parciel č. XXXX/XX zastavaná plocha , XXXX/XX až 18 zastavaná plocha /LV č. XXXX/ pre kat. úz. Y. N.. Súd preto s poukazom na závery vykonaného dokazovania považoval návrh navrhovateľky za dôvodný v celom rozsahu a rozhodol tak, že určuje, že pôvodná PKV č. I. ako parc. č. XXXX/XX, v súčasnosti zapísané Okresným úradom J., katastrálnym odborom, v kat. úz. Y. N. na LV č. XXXX ako M. parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v kat. úz. Y. N. patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa 29.06.2009 a H. Y. rod. H., nar. XX.XX.XXXX. Právne rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c) O.s.p., § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 Obč. zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá bola v spore úspešná, priznal plnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v sume 99,50eur a náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13 a/c/d/ , § 16, §17 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za dva úkony právnej služby za rok 2014 /prevzatie a príprava, návrh á 61,62 eur x 2= 123,24 eur/ prevzatie a príprava, návrh, účasť na pojednávaní dňa 21.05.2015/ á 64,54eur spolu 187,78 eur , 2x režijný paušál za rok 2014 á 8,01 eur =16,02eur, 1x režijný paušál za rok 2015 á 8,39 eur spolu 24,41 eur spolu 212,19 eur, základná náhrada za použitie motorového vozidla Partizánske - J. a späť za pojednávanie konané dňa 21.05.2015 65,2 km, základná náhrada za použitie motorového vozidla: 65,2 km x 0,183 eur = 11,93 eur, spotreba pohonných hmôt 65,2 km x 6,0 l /100 km x 1,370 eur =5,36 eur spolu 17,29eur, náhrada za stratu času za 4 polhodiny á 13,98 eur=55,92 eur spolu 285,40eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v Tatra banke a.s. č. ú: SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX podľa § 149 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Navrhol ho zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť, resp. konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastaviť. Namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vlastníckeho práva a prekážku res iudicata. Poukázal na obsahovú a skutkovú totožnosť veci daného konania s konaním vedeným na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/104/2010. Dôvodil, že v predmetných konaniach bolo rovnakým predmetom konania určenie vlastníckeho práva k tým istým nehnuteľnostiam len s tým rozdielom, že hmotnoprávny základ zápisu spornej parcely na právnych nástupcov neb. Y. Y., či žijúcej H. Y., by mal byť v rámci prejednávania novoobjaveného majetku v dedičskom konaní cez spôsob nadobudnutia vlastníctva formou dedičstva priamo po neb. Y. Y. alebo formou nadobudnutia dedičstva z titulu vyporiadania

časti BSM po Y. Y.. Mal za to, že ide len o technickú stránku veci a právne osvedčenie toho istého hmotnoprávneho titulu, ktorým je určenie vlastníckeho práva. Ďalej poukázal na to, že návrh na určenie vlastníckeho práva k predmetným parceliam bol právoplatne zamietnutý (rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28.03.2012 č.k. 5C/104/2010-435 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.11.2013, č.k. 4Co/354/2012-457) , a to z toho dôvodu, že napriek rozsiahlemu dokazovaniu vo veci, súd nemal zákonné oprávnenie rozhodnúť o vlastníckom práve spôsobom, ako sa žalobcovia domáhali. Keďže ide o tých istých účastníkov konania, ten istý predmet sporu, konanie sa opiera o ten istý skutkový stav a rozhodnutie musí byť záväzné nielen pre účastníkov konania, ale i pre štátne orgány vykonávajúce zápis a evidenciu vlastníckych práv, nie je možné o tejto veci opätovne konať a rozhodovať z titulu prekážky res iudicata. Vyslovil tiež názor, že v danej veci mali vystupovať aj zákonní dedičia po Y. Y., čo je procesným nedostatkom návrhu. Mal za to, že navrhovateľka, pokiaľ chcela byť v konaní sp. zn. 5C/104/2010 úspešná, mala svoj návrh upraviť už v tom konaní. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci nie je totožný okruh účastníkov konania ako v konaní sp. zn. 5C/104/2010. Poukázal na to, že totožný je v tom, že nie sú tam iní, odlišní účastníci konania od bývalého konania, ale je z nich len jeden - H. Y. a absentujú deti ako zákonní dedičia po nebohom manželovi. Navrhovateľka tak nepreukázala naliehavý právny záujem na vydaní rozhodnutia, pretože ak by nehnuteľný majetok mal byť po určení, že je predmetom nevyporiadaného BSM medzi H. Y. a nebohým manželom, tak by v rámci vyporiadania vystupovali v tomto dedičskom konaní ich deti ako zákonní dedičia po manželovi. Ak sa títo k žalobe nepripojili, tak zrejme nevydanie takéhoto rozhodnutia nerobí ich právne postavenie neistým. Ďalej namietal, že v konaní nebola vypočutá navrhovateľka, jej neprítomnosť bola vždy ospravedlňovaná právnym zástupcom a zaťom, z čoho vyplýva, že ide o zisťné majetkové záujmy ďalších príbuzných a nie o zákonné uplatnenie práva zo strany navrhovateľky, s čím sa súd prvého stupňa nevyporiadal. Záverom poukázal na vyjadrenie nebohého Y. Y. ohľadne jeho vlastníckych nárokov z minulosti.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že jej návrh v konaní sp. zn. 5C/104/2010 bol zamietnutý len pre nesprávne znejúci petit žaloby bez toho, aby sa súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd zaoberali hmotnoprávnymi podmienkami, či jej vlastnícke právo patrí alebo nie. Nejde preto o res iudicata v danej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p., nakoľko aj podľa judikatúry o prekážku veci rozsúdenej nejde, ak predchádzajúcim rozsudkom bola určujúca žaloba zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi konania. Uviedla, že v tomto konaní vychádzala z odôvodnenia rozsudku krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/354/2012 a svoje vlastnícke právo si už uplatnila úspešne. Vyslovila názor, že súd správne a dostatočne osvedčil existenciu naliehavého právneho záujmu v danej veci na základe písomností doložených v spise, ako aj v spise sp. zn. 5C/104/2010. Svoju neúčast' v konaní riadne ospravedlnila, odporca tak neoprávnene a nekompetentne kritizuje jej zdravotný stav, nakoľko súdu boli predložené lekárske potvrdenia o jej zdravotnom stave. Poukázala pritom na neprítomnosť štatutárneho zástupcu odporcu v konaní, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil. Poprela, že by odporca mal záujem vyriešiť vec mimosúdne. Namietala, že odporca obhajuje svoje vlastnícke právo k spornej parcele len na základe prepisovej chyby, nikdy nepreukázal žiadny právny titul k spornej parcele. Podané odvolanie považovala len za ďalšie naťahovanie času.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky námietky v odvolaní odporcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na správnosť ktorého poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam odporcu dodáva nasledovné:

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.) patrí k podmienkam konania. Ak súd zistí, že v tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté, je povinný bez ďalšieho konanie zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Za tú istú vec v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Pokiaľ ide o rozhodnutie o určovacej žalobe (§ 80 písm. c) O.s.p.) pre posúdenie toho, či zakladá prekážku rozsúdenej veci bude rozhodujúci aj právny stav záväzne určený jeho obsahom.

Ak rozhodnutie vyznie tak, že podľa neho právo alebo právny vzťah, prípadne povinnosť existuje (neexistuje), je tým daná prekážka res iudicata pre novú určovaciu žalobu. Ak ale určovacia žaloba bola zamietnutá bez toho, aby súd záväzne posúdil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, nejde o rozhodnutie, ktoré by zakladalo prekážku rozsúdenej veci podľa § 159 ods. 3 O.s.p. O taký prípad v preskúmvanej veci ide, pretože rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28.03.2012, č.k. 5C/104/2010-435 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.11.2013, č.k. 4Co/354/2012-457 bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k M. parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX v k.ú. Y. N. zapísaná na LV č. XXXX pre k.ú. Y. N., ktorou sa navrhovatelia domáhali určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria v polovici do dedičstva po por. Y. Y. a v polovici do výlučného vlastníctva navrhovateľky 1/ (tu navrhovateľky) z dôvodu, že takýto návrh neobstojí, keď správne petit mal znieť na určenie, že sporný pozemok patrí do BSM manželov, pretože nebol predmetom vyporiadania v konaní o dedičstve po Y. Y. (sp. zn. 1D/176/2009), nakoľko sporový súd nemôže priamo určiť vlastníctvo bývalým manželom k majetku v ich bezpodielovom spoluvlastníctve mimo konania o vyporiadanie tohto majetku bez vykonania konania o dedičstve. Týmto rozhodnutím teda súd nerozhodol o tom, či navrhovateľom prislúcha alebo neprislúcha vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Z tohto dôvodu v danej veci nešlo o prekážku veci rozsúdenej a námietka odvolateľa preto nie je dôvodná. Neobstojí ani námietka odvolateľa o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu v danej veci z dôvodu, že účastníkmi konania mali byť aj ďalší zákonní dedičia po neb. Y. Y.. V konaní, v ktorom bolo určené, že sporné nehnuteľnosti patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y., zomrelého dňa XX.XX.XXXX a H. Y. je vylúčené, aby okruh účastníkov tvorili aj zákonní dedičia po neb. Y. Y., nakoľko v tomto sporovom konaní nejde o spor medzi osobami, ktoré patria do okruhu dedičov po neb. Y. Y.. Navrhovateľka teda mala na požadovanom určení naliehať právny záujem, nakoľko z dôvodu rozporu so zápisom v katastri nehnuteľností (kde je zapísaný ako vlastník sporných pozemkov odporca), bolo potrebné určiť, že sporné pozemky do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov Y. Y. a H. Y. skutočne podľa hmotného práva patria. Nedôvodná bola aj námietka odvolateľa o nevypočítaní navrhovateľky v danej veci. Výsluch účastníka v zmysle § 131 ods. 1 O.s.p. je jedným z dôkazných prostriedkov slúžiacich k preukázaniu tvrdenia účastníka, ktorý súd hodnotí ako každý iný dôkaz. Navrhovateľka bola v konaní zastúpená právnym zástupcom, ktorý vzhľadom na to, že navrhovateľka nebola zo zdravotných dôvodov vypovedať ako účastník konania, plne realizoval jej procesné práva v danej veci. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z o skutkových zistení presne špecifikovaných v odôvodnení napadnutého rozsudku a vo veci vecne správne rozhodol.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil s tým, že upresnil, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM manželov Y. Y. a H. Y. ku dňu smrti poručiteľa Y. Y..

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej navrhovateľke priznal náhradu trov spočívajúcu v odmene za právne zastúpenie vychádzajúcu z neurčitej hodnoty veci - za jeden úkon - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 06.07.2015 á 64,53 eur + 1x režijný paušál 8,39 eur, spolu 72,92 eur (§ 11 ods. 1, § 13 a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.